

senere vil blive begrundet, er det naturligvis ikke muligt med eet Slag at afskaffe den hidtilværende Ret i de sønderjydske Landsdele. I ikke ringe Grad maa i Overgangstiden den tidligere gældende Ret blive bestaaende. Det er selvsagt en meget vanskelig Ting for den vedkommende Tjenestemand saaledes at arbejde med to Retssystemer, arbejde sig ind i et fremmed med Lands Retssystem samtidig med at være nøje kendt med sit eget. Endelig er det ganske klart, at den store Opgave, der kommer til at paahvile de danske Tjenestemænd dernede, vil være at udjævne de Rivninger, som altid vil opstaa, hvor der er en ikke ubetydelig sproglig og national Minoritet, som ikke er dansk, og denne Opgave kræver jo ogsaa et betydeligt forøget Arbejde og betydeligt Dygtighed. Det vil være den danske Administrations Opgave at fjerne saa vidt muligt alle Anledninger til Rivninger mellem Nationaliteterne og virke forsonende og samlende.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale de tre Lovforslag, jeg har nævnt, til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Dernæst har jeg som Finansminister den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Indførelse af dansk Mønt (Sønderjylland)*. Dette Lovforslag er, ligesom de fleste af de andre, jeg skal nævne under Finansministeriet, allerede traadt i Kraft som kongelig Anordning. Det har været nødvendigt af Hensyn til Befolkningen at lade dette ske allerede paa et tidligere Tidspunkt, og det er sket med fuldkomment Samtykke af de allierede Magter, som havde Suveræneteten dernede. Dette gælder særlig Forslaget til Lov om Indførelse af dansk Mønt. Dettets Hovedbestemmelser er, at samtidig med Indlemmelsen af en Del af Sønderjylland bliver den danske Møntlovgivning gældende dersteds, saaledes at dansk Mønt bliver lovligt Betalingsmiddel Mand og Mand imellem, hvis der ikke ved en Forpligtelses Indgaaelse i tysk Mønt er taget udtrykkeligt Forbehold om, at den skal kunne kræves fyldstgjort i tysk Mønt. Ligeledes bliver dansk Mønt lovligt Betalingsmiddel ved de offentlige Kasser. Til Brug ved Omregning fra tysk til dansk Mønt bestemmes der straks af Finansministeren for Ind- og Udbetalinger ved de offentlige Kasser en Omregningskurs. Denne fastsættes efter den paa Københavns Børs officielt noterede Avista-Kurs for Reichsmark og ændres efter denne, saa ofte som Finansministeren finder det nødvendigt. Indtil Udgangen af 1920 kan, hvis der ikke

forinden træffes anden Bestemmelse ved kongelig Resolution, og hvis ikke andet udtrykkelig er vedtaget af Parterne, tysk Mønt anvendes som lovligt Betalingsmiddel efter den nævnte paa Københavns Børs stedfindende Kursnotering.

Endvidere skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland*. Denne Kasses Opgave er at yde Driftslaan til handlende, næringsdrivende og Landbrugere, der som Følge af Krigen, Markens Kursfald eller andre i Forbindelse med Ændringer i Statstilhørsforholdet staaende Omstændigheder ikke raader over eller ad anden Vej kan skaffe sig tilstrækkelig Driftskapital til Grundlæggelse eller Opretholdelse af deres økonomiske Virksomhed. Laanesummen kan som Regel ikke overskride et Beløb af 10 000 Kr. Det vil altsaa ses, at man ved denne Foranstaltning særlig har taget Sigte paa mindre næringsdrivende af de nævnte Kategorier. Til Raadighed for denne Kasse stilles et Beløb af 10 Mill. Kr. Laanene forrentes med 4 pCt. aarlig og afdrages i Løbet af indtil 10 Aar. Dog kan Laan ydes rente- og afdragsfrit i højst 3 Aar. Til Kassens Bestyrelse er udnævnt Mænd, der har virket i længere Tid dernede og var udmeldte allerede under min Forgænger, Dr. Brandes, Mænd med særlig Indsigt i økonomiske Forhold baade fra Sønderjylland og fra Danmark. De møder altsaa til deres Gerning i Laanekassen fuldt forberedte og fuldt bekendte med de særlige Forhold, under hvilke de skal virke.

Forslag til Lov om en *Udligningskasse for de sønderjydske Landsdele* er jo det af Lovforslagene, som har den største finansielle Betydning. Formaålet med dette Lovforslag har været at yde Erstatning for Indtægts- og Formuetab; og de Regler, der kommer til Anvendelse ved Erstatningens Udredelse, findes nærmere specificerede i § 5. Det vil ses, at denne Paragraf bestemmer, at de kommer til Anvendelse overfor Personer, der siden den 1. Januar 1914 har haft Hjemsted i de sønderjydske Landsdele, og at der særlig tages Sigte paa at afhjælpe Følgerne af de økonomiske saa saare vanskelige Tider, der er gaaet over Sønderjylland, for jævne Middelstandsfolk, Arbejdere og mindre forretningsdrivende o. lign., og at man ikke her har taget Sigte paa Foranstaltninger for saadanne, hvis økonomiske Kaar er væsentlig anderledes og rigeligere. Familieforsørgere, hvis Formue den 1. Januar 1914 udgjorde indtil 5 000 Mark, skal, forsaavidt nævnte Formue den 1. Januar 1920 paa Grund af Rigsmarkkursens Fald eller formedelst andre af dem uforskyldte